

[Domov](#) > ... > [Sodni Postopki](#) > [Civilne Zadeve](#) > [Priznavanje In Izvrševanje Sodnih Odločb](#) > [Izvrševanje Sodnih Odločb](#) > [Italy](#)

Izvrševanje sodnih odločb

Italija

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Izvršba je izvršitev sodnih odločb in drugih izvršilnih naslovov (dolžniških instrumentov, javnih listin (*atti publici*) in overjenih zasebnih listin za določene storitve). V tej fazi (ki je še vedno predmet sodnega postopka) lahko posredujejo organi javnega reda, če dolžniki svojih obveznosti ne izpolnijo prostovoljno.

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

Za izvršbo so pristojna redna sodišča. Pri njih je treba vložiti tudi zahtevo za zavrnitev izvršitve iz člena 47(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 (Uredba Bruselj I (prenovitev)).

Za izvršitev sodne odločbe rednega sodišča, kadar je dolžnik javni organ, lahko upnik vloži posebno tožbo pri regionalnem upravnem sodišču (*giudizio di ottemperanza* (postopek za ugotavljanje skladnosti) – členi 112 in naslednji zakonika o upravnem postopku). Ta postopek ni obvezen, temveč je alternativa neposredni izvršbi, ki jo opravi redno sodišče, in za razliko od izvršbe, ki jo opravi redno sodišče, zahteva, da je sodna odločba, ki jo je treba izvršiti, postala pravnomočna. Naslednje informacije se nanašajo na redni izvršilni postopek.

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

Izvršilni naslov je nujen in zadostni pogoj za začetek izvršbe. Izvršilni naslovi so v zakonodaji običajno določeni s členom 474 zakonika o civilnem postopku, obstajata pa dve vrsti izvršilnih naslovov: sodni in izvensodni. Sodni izvršilni naslovi vključujejo sodbe, akte in odločbe, ki jih izda sodišče med sodnim postopkom ali ob koncu sodnega postopka. Izvensodni izvršilni naslovi vključujejo dolžniške instrumente, javne listine in overjene zasebne listine, ki jih stranke sestavijo brez posredovanja sodišča.

3.1 Postopek

Pred začetkom izvršbe mora upnik dolžnika obvestiti o izvršilnem naslovu in mu vročiti sklep o izvršbi (*precetto*), v katerem je dolžnik pozvan, naj v roku najmanj desetih dni izpolni obveznost, in opozorjen, da bo v primeru neizpolnitve obveznosti izvedena izvršba v skladu s členom 480 zakonika o civilnem postopku.

Izvršba se ne sme začeti pred navedenim rokom, razen če predsednik sodišča odobri takojšnjo izvršbo kot nujno zadevo (člen 482 zakonika o civilnem postopku).

Člen 480 zakonika o civilnem postopku ureja vsebino takih sklepov o izvršbi, v katerih mora upnik navesti naslov v občini, kjer ima sedež sodišče, ki je pristojno za izvršbo. Če tak naslov ni naveden, se pritožbe zoper sklep o izvršbi vložijo pri sodišču v kraju, v katerem je bil sklep vročen, obvestila pa se upniku vročajo v sodnem tajništvu navedenega sodišča.

Ko so te formalnosti izpolnjene, se lahko začne postopek izvršbe. V Italiji obstajajo tri vrste izvršilnih postopkov.

(1) Zablembo, ki vključuje rubež in prodajo ali dodelitev dolžnikovega premoženja ali neporavnanih terjatev, da se pridobi denar za plačilo upniku. Rubež opravi sodni izvršitelj ob predložitvi vročenega izvršilnega naslova in sklepa o izvršbi, izvesti pa ga je treba v 90 dneh od datuma vročitve sklepa o izvršbi, vendar ne pred iztekom roka, določenega v sklepu. V nasprotnem primeru sklep o izvršbi preneha veljati (člen 481). V tej fazi postopka je potrebno pravno zastopanje.

Sklep o rubežu dolžniku preprečuje, da bi zaščitil zarubljeno premoženje in terjatve pred zahtevanim kreditnim jamstvom. Neveljaven postane, če se v 45 dneh od njegove izdaje od sodišča, pristojnega za izvršbo, ne zahteva dodelitev ali prodaja premoženja.

2) Obveznost prenosa določenih sredstev (*esecuzione per consegna e rilascio*), pri kateri sodni izvršitelj upniku bodisi izroči določeno premično premoženje, do katerega je upravičen, bodisi dolžnika odstrani iz nepremičnine.

3) Izpolnitev pozitivne ali negativne obveznosti (*esecuzione degli obblighi di fare e di non fare*) zahteva, da se pritožba vloži pri izvršilnem sodišču, ki bo določilo, kako je treba izpolniti obveznost, ter imenovalo sodnega izvršitelja in osebe, odgovorne za izpolnitev obveznosti (npr. gradbeno podjetje) na stroške dolžnika.

Namen izvršbe je s pomočjo policije zagotoviti izvršitev neizpolnjenih obveznosti. Uporabi se lahko za finančne dolgove in obveznosti izročitve premičnega premoženja ali izpraznitve nepremičnega premoženja ter pozitivne ali negativne obveznosti.

Poleg tega člen 614a zakonika o civilnem postopku sodišču, ki izda nedenarno sodno odločbo, omogoča, da upniku zaračuna pristojbino za kakršno koli kršitev, neizpolnjevanje ali zamudo pri izvršitvi naloga. Ta ukrep lahko uporabi tudi sodišče, pristojno za izvršbo, po vročitvi sklepa o izvršbi.

3.2 Glavni pogoji

Nujni in zadostni pogoj za začetek izvršbe je izvršilni naslov, ki vsebuje pravico, ki je „nesporna, fiksna in zapadla“ (*certo, liquido ed esigibile*) (člen 474). Stopnja „nespornosti“ se razlikuje glede na naravo izvršilnega naslova: za izvršitev sodnih odločb ni treba, da so te pravnomočne, saj je prvostopenjska sodna odločba začasno izvršljiva, dokler je pritožbeno sodišče ne razveljavi. „Fiksni znesek“ pomeni, da znesek izračunan (ali ga je mogoče izračunati) in ni diskrecijski. „Zapadel“ pomeni, da je znesek zapadel in zanj ne veljajo odložni pogoji.

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

Izvršilno sodišče med postopkom izda različne vrste ukrepov, običajno odredbe (*ordinanze*). Ti segajo od ukrepov, ki so potrebni za določitev pravil za pravilno izvedbo postopka, do ukrepov, s katerimi je dodeljena pravica do uporabe, npr. odlok (*decreto*), s katerim je zarubljeno premoženje preneseno na osebo, ki ga je kupila na dražbi ali je predložila najvišjo ponudbo.

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

Predmet razlastitve so lahko: (a) premično premoženje; (b) nepremično premoženje; (c) dolžnikove terjatve in premično premoženje, ki ga ima dolžnik pri tretjih osebah; (d) delnice v družbah.

Izvršijo se lahko tudi obveznosti izročitve premičnega premoženja in izpraznitve nepremičnega premoženja ter pozitivne in negativne obveznosti.

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

Izvršba za denarne zneske se začne s sklepom o rubežu, kar pomeni, da dolžnik, zoper katerega se zahteva izvršba, ne more več razpolagati z zarubljenim premoženjem. Vsa dejanja, ki urejajo prenos navedenega denarja, so torej neveljavna ter jih ni mogoče uporabiti za preprečitev izvršbe.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Uporabljajo se kot operativni izvršilni ukrepi za poravnavo vloženih terjatev in jih torej ni mogoče uporabiti kot dokaze za preiskave.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

Pravni sistem dopušča pritožbe dolžnika (in/ali tretjih oseb, v zvezi s katerimi se izvaja izvršba) zoper akte in odločbe, ki se nanašajo na izvršilne postopke. Obstajata dve vrsti pritožb:

- pritožba zoper izvršbo (*opposizione all'esecuzione*) (člena 615 in 616 zakonika o civilnem postopku), s katero se izpodbija pravica do izvedbe izvršbe (tj. obstoj upnikove pravice do izvedbe izvršbe ali rubeža določenega premoženja);
- pritožba zoper izvršljive akte (*opposizione agli atti esecutivi*) (člena 617 in 618 zakonika o civilnem postopku), s katero se akti izpodbijajo zaradi postopkovnih napak (tj. izpodbija se zakonitost dokumentov v izvršilnem postopku).

Pritožba zoper izvršbo ali izvršljive akte, vložena pred začetkom izvršbe, je opredeljena kot pritožba zoper sklep o izvršbi (*opposizioni a 'precetto'*), ker je vložena kot odgovor na dokument, s katerim je bila napovedana izvršba: pritožba zoper sklep o izvršbi se v skladu s splošnimi določbami zakonika vloži z vložitvijo tožbe pri sodišču, ki je pristojno za zadevo ali znesek in geografsko območje.

Če se je izvršba že začela ali je bil sklep o rubežu že vročen, se pritožba zoper izvršbo ali izvršljive akte vloži s posebno pritožbo pri izvršilnem sodišču. Sodišče lahko odredi začasno ustavitev izvršbe do odločitve o pritožbi, čeprav ta začasna ustavitev ni samodejna.

Kot vse sodne odločbe na prvi stopnji se lahko izpodbija tudi sodna odločba, izdana v pritožbenem postopku.

Tretje osebe, ki zatrjujejo, da imajo stvarne pravice na zarubljenem premoženju, se lahko pritožijo pri izvršilnem sodišču, dokler premoženje ni prodano ali preneseno.

Upoštevne pravne določbe so člani 615, 616, 617, 618 in 619 zakonika o civilnem postopku.

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

Poleg predmetov, ki so s posebno zakonodajo in v skladu s členom 514 zakonika o civilnem postopku opredeljeni kot nezarubljivi, se ne sme zarubiti naslednje:

- (1) sakralni predmeti in predmeti, ki se uporabljajo pri verskih praksah;
- (2) poročni prstani, oblačila, hišni tekstil, postelje, kuhinjske mize in stoli, omare, predalniki, hladilniki, peči in pečice (plinske ali električne), pralni stroji, gospodinjski in kuhinjski pripomočki ter pohištvo, v katerem so shranjeni, ki zadostujejo za izpolnjevanje potreb dolžnika in njegovega gospodinjstva; vendar pa to ne vključuje pohištva z znatno vrednostjo (razen postelj) ter dragocenih starin in predmetov s priznano umetniško vrednostjo;
- (3) hrana in gorivo, potrebna za enomesečno preživljanje dolžnika in drugih oseb iz prejšnjega odstavka.

vendar pa to ne vključuje pohištva z znatno vrednostjo (razen postelj) ter dragocenih starin in predmetov s priznano umetniško vrednostjo;

Zarubiti ni mogoče orožja in drugih predmetov, ki jih dolžnik potrebuje za opravljanje javne službe, odlikovanj, pisem, evidenc in družinskih dokumentov na splošno ter rokopisov (razen kadar so del zbirke), pa tudi hišnih živali in živali, ki se uporabljajo za terapevtske namene ali oskrbo.

V zakonu je tudi določeno, da med drugim ni mogoče zarubiti: državnega premoženja, premoženja, s katerim ni mogoče razpolagati in ki je v lasti države ali drugega javnega organa, premoženja, za katero velja ureditev premoženjskih razmerij med zakoncema, ter premoženja cerkvenih institucij in verskih objektov.

V skladu s členom 671 zakonika o civilnem postopku za terjatve dolžnika do tretjih oseb ni mogoče zarubiti naslednjega:

- (a) plačil preživitve, razen za namene preživitve, vendar le z odobritvijo predsednika sodišča ali sodnika, ki ga

ta imenuje, in le v deležu, ki se določi z odlokom;

(b) prejemkov od dobrodelnih ustanov ali nadomestil za življenjske stroške osebam, ki se štejejo za revne, ter porodniških nadomestil, nadomestil za čas bolezni ali nadomestil za pogrebne stroške zavarovalnih skladov, organov za socialno varnost in dobrodelnih ustanov;

(c) zneski, ki jih dolgujejo zasebniki, v obliki plač ali drugih plačil, povezanih z delovnim razmerjem (vključno s tistimi za odpravnine) se lahko zarubijo za plačila preživnin v obsegu, ki ga odobri predsednik sodišča ali sodnik, ki ga ta imenuje; za druge vrste dohodkov se lahko zarubi največ ena petina teh zneskov; sočasni rubeži, ki izhajajo iz kombinacije zgoraj navedenih razlogov, ne smejo zajemati več kot polovice navedenih zneskov;

(d) rente, če je brezplačna, če je določeno, da znesek, ki je potreben za zadovoljevanje upnikovih osnovnih potreb, ne bi smel biti predmet rubeža;

(e) zneskov, ki jih zavarovatelj plača imetniku police ali upravičencu do zavarovanja, za katere glede na plačane premije veljajo določbe o reviziji aktov, ki škodijo upnikom, zbiranju, obdavčitvi in zmanjšanju daril;

(f) zneskov, ki se izplačujejo za pokojnine, nadomestil, ki se uporabljajo kot pokojnine, ali drugih pokojninskih prejemkov ni mogoče zarubiti v znesku, ki ustreza dvakratnemu najvišjemu znesku mesečnega socialnega prejemka, pri čemer znaša najnižji znesek 1 000 EUR; delež, ki presega navedeni znesek, se lahko zarubi v mejah, določenih v točki (c);

(g) posebni skladi za socialno varstvo in pomoč (vključno s tistimi, v katere se ne plačujejo prispevki), ki jih ustanovi lastnik podjetja na podlagi plačil upnikov lastnika podjetja ali zaposlenih.

Zneski, dolgovani zaradi plač in drugih plačil, povezanih z zaposlitvijo ali delom (med drugim za odpravnine in pokojnine) ter nadomestila za pokojnine ali druge pokojninske prejemke, kadar so knjiženi v dobro bančnega ali poštne računa, odprtega na ime dolžnika, se lahko zarubijo v znesku, ki presega trikratnik socialnih prejemkov, če se knjiženje v dobro računa izvede pred rubežem; če se knjiženje v dobro računa izvede na datum rubeža ali po njem, se lahko taki zneski zarubijo v zgoraj opisanih mejah in mejah, določenih v posebni zakonodaji.

Dolžnik mora s pritožbo zoper izvršbo zahtevati, da sta premoženje ali terjatev izvzeta iz rubeža (člen 615 zakonika o civilnem postopku).

Izvršilni ukrep ne more biti uspešno izveden, če se je zastaralni rok terjatve v celoti iztekel. Zastaralni rok je običajno deset let, vendar se lahko razlikuje glede na zadevno pravico (na primer, zastaralni rok za odškodnino za nepogodbena škoda je pet let). Z zakonom so določeni tudi drugačni zastaralni roki glede na vrsto pravnega akta, s katerim se dokazuje terjatev, na kateri temelji izvršba. Tako je zastaralni rok za terjatev, določeno v sodni odločbi, deset let, čeprav je z zakonom za to vrsto terjatve običajno določen krajši rok.

Predsednik sodišča, na območju pristojnosti katerega ima dolžnik stalno prebivališče, domicil, stanovanje ali registrirani sedež, lahko na zahtevo upnika dovoli, da se iskanje premoženja, ki ga je treba zarubiti, izvede z elektronskimi sredstvi (člen 492a zakonika o civilnem postopku). To pomeni, da lahko sodni izvršitelj preišče dolžnikovo premoženje in terjatve prek davčnega registra in podatkovnih baz javnih organov. Oblike obročnega plačila za kritje vrednosti rubeža (*conversione del pignoramento*) so bile uvedene tudi v primerih, ko je bilo zarubljeno premoženje.

Povezava do italijanskega zakonika o civilnem

postopku: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:regio.decreto:1940-10-28;1443>.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.